

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/427/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313218826
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Černegová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313218826.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Valériou Černegovou v právnej veci Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX K., právne zast. JUDr. Júliusom Kvetanom, advokátom, Štefánikova 17, 066 01 Humenné, proti H. C., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX K., o určenie povinnosti prispievať na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Návrh zamietla.

Náhradu trov konania odporkyňi nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal dňa 30.12.2013 na tunajší súd návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, ktorým žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu platiť príspevok na výživu rozvedeného manžela v sume 290,34 eur mesačne.

Návrh odôvodnil tým, že je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR, pracovisko K. a to od 05.03.2010. Jeho jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi v sume 118 eur, tá však nepostačuje ani na pokrytie základných životných potrieb. Odporkyňa toho času pracuje v Rakúsku a jej priemerný príjem dosahuje čiastku 1.708 eur, čo je dostatočne vysoký príjem, z ktorého by mohla prispievať na jeho výživu sumou 290,34 eur mesačne a to až do času, kým sa nebude schopný sám živiť.

Odporkyňa s podaným návrhom nesúhlasila a žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom odporkyne a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä rozsudkom o rozvode sp. zn. XC/XXX/XXXX, potvrdením ÚPSRaR, potvrdeniami zamestnávateľa o príjme odporkyne, dokladmi o platbe zdravotného poistenia, dokladom o platbe za dopravu, dokladom o vyhotovení daňového priznania, dokladom o platbe sprostredkovateľskej agentúre, vyjadreniami účastníkov a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že na podanom návrhu trvá. Stále je nezamestnaný a jeho jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi v sume 118,30 eur, táto však nepostačuje na pokrytie jeho životných potrieb. Odporkyňa stále pracuje v zahraničí, platí síce všetky náklady spojené s bývaním, avšak na stravu mu neprispieva. Tú si zabezpečuje sám. Finančne mu dokonca musia vypomáhať jeho rodičia, ktorí sú však už starí. Má zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, nakoľko má problémy so žalúdkom a je nútený brať lieky. Ďalej uviedol, že si aktívne hľadá prácu, o čom svedčia viaceré žiadosti

posielané rôznym zamestnávateľom, avšak vždy bezvýsledne. Suma 290,34 eur, ktorú žiada priznať ako príspevok, má pokryť jeho výdavky na stravu v sume 150 eur a zvyšná suma má slúžiť na pokrytie poistky, nákladov na telefón, hygienické potreby.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že podaný návrh žiada ako nedôvodný zamietnuť v celom rozsahu. Ďalej uviedla, že pracuje v zahraničí, v Rakúsku ako opatrovatelka a to do októbra 2010 v trojtýždňových turnusoch. V Rakúsku je zamestnaná legálne na živnosť a preto je povinná plniť si všetky odvodové povinnosti v tejto krajine. Za rok 2013, t.j. od 26.01.2013 do 11.12.2013, jej príjem činil sumu 13.989 eur, čo mesačne predstavuje čiastku 1.165,75 eur. V Rakúsku je povinná platiť si zdravotné poistenie, platí sa kvartálne v sume 1.002 eur, teda ročne to činí sumu 4.008 eur. Za dopravu na miesto výkonu práce platí mesačne 180 eur, čo ročne činí sumu 1.620 eur. Sprostredkovateľskej agentúre platí poplatok za služby 8% mesačne z príjmu, čo ročne činí čiastku 907 eur. Za vypracovanie daňového priznania platí 126 eur. Náklady spojené s používaním telefónu predstavujú čiastku 30 eur mesačne a potrebuje ho na komunikáciu s agentúrou, rodinou, úradmi, rodinou opatrovaného. Okrem toho platí ročne poplatok do rakúskej komory opatrovateliek sumu 109 eur. Teda tieto výdavky celkovo činia sumu 6.958 eur. Okrem týchto povinných poplatkov, ktoré musí platiť, aby vôbec mohla vykonávať prácu v zahraničí, platí aj všetky náklady na Slovensku. Konkrétne za spoločný byt platí inkaso vo výške 126 eur mesačne, elektriku v sume 31,14 eur mesačne, plyn 15 eur kvartálne. Ďalej platí poistenie v sume 22,87 eur mesačne a pohľadávky v banke vo výške 120 eur. Po odpočítaní výdavkov v Rakúsku jej ostane suma 7.140 eur ročne a po jej prerátaní jej ostane mesačne mesačný príjem v sume 595 eur. Ak odráta výdavky, ktoré má na Slovensku ostane jej mesačne suma 280 eur. Naproti tomu navrhovateľ počas ich celého 30-ročného manželstva poriadne nepracoval, súvisle to mohlo byť maximálne 10 rokov. Od roku 2010 navrhovateľ pracoval vždy iba krátkodobou formou dohôd. Odporkyňa nevidí dôvod na to, aby prispievala navrhovateľovi zo svojho príjmu, pretože ona chápe tento inštitút cez ktorý navrhovateľ uplatnil svoj nárok na príspevok rozvedeného manžela tak, že kritérium na vyhovie je neschopnosť bývalého manžela zamestnať sa, resp. nejaký hendikep na jeho strane. Navrhovateľ je však zdravý, nič mu nechýba, môže sa zamestnať, ale on je lenivý, zvykol si na pohodlie, ktoré mu zabezpečuje ona tým, že zaplatí nájom, urobí aj nákup potravín, nikdy mu nezakazovala, aby si z potravín vzal a použil na prípravu stravy. Dodala, že pri svojich výdavkoch zabudol navrhovateľ uviesť, že je fajčiar a na to z celkového svojho príjmu z dávky v hmotnej núdzi minie cca 30,-- eur mesačne. Odporkyňa v ďalšom prezentovala súdu ústrižky z regionálnych novín, pričom poukázala, že je dostatok inzercie na prácu pre navrhovateľa, či už v ČR alebo na Slovensku. Navrhovateľ je vyučený sústružník a aj v regióne Humenné sa dá nájsť práca so svojou profesiou. Tak ako uviedla vo svojom vyjadrení, navrhovateľ disponuje 3 kurzami murársky, pilčícky a finančne mu pomohla aj na kurz v SBS. Ďalej uviedla, že navrhovateľ je 4 roky doma, je sám. Ak má za to, že profesia, ktorú vykonáva je lukratívna, nič mu nebráni, aby sa každý deň naučil jedno cudzie slovíčko v nemčine a skúsil vykonávať túto prácu, dopyt po mužoch ktorí sú schopní dvíhať nevládných ľudí, je stále. Taktiež uviedla, že sa orientovala aj v možnostiach zamestnania v opatrovatelstve aj na Slovensku, aj tu už vznikajú možnosti, kde je možné aj mať zabezpečené stravovanie a ubytovanie za mzdu vo výške 500 eur mesačne. S návrhom nesúhlasila, keďže ona sama vzhľadom na svoje výdavky nemá pre seba dostatok financií, po odpočítaní všetkých položiek, jej ostane okolo 200 eur.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine; rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 vyššie citovaného zákona; ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine; príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod

manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie po dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Je pravdou, že podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje jednému z bývalých manželov požiadať návrhom o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela. V danom prípade súd zistil, že účastníci konania sú bývalí manželia. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 19.11.2013, č.k. 6C/106/2013-27, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.12.2013. Navrhovateľ je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a to od 05.03.2010, poberá dávku v hmotnej núdzi v sume 118,30 eur. Z tejto sumy hradí iba svoje výdavky spojené so stravou, ošatením, hygienickými potrebami, telefónom, nakoľko náklady spojené s bývaním hradí navrhovateľka. Pokiaľ ide o finančnú situáciu navrhovateľky, jej príjem z opatrovania v Rakúsku je síce dostatočne vysoký, avšak má aj vysoké výdavky, ktoré je povinná platiť, aby vôbec mohla vykonávať prácu v Rakúsku. Ako už bolo vyššie spomenuté, na Slovensku, aj keď sa tu nezdržiava, platí všetky náklady spojené s bývaním, pohľadávky, ktoré majú voči banke, navrhovateľ neprispieva žiadnou sumou na bývanie, hoci byt užíva.

Súd mal za preukázané, že nie je v možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch odporkyne prispievať na jeho výživu, vzhľadom k tomu, že hoci odporkyňa je zamestnaná, má relatívne vysoký príjem, no zároveň má aj vysoké fixné výdavky a v podstate navrhovateľovi už čiastočne na výživu prispieva, tým že hradí náklady na bývanie v plnej výške, napriek tomu, že aj on tam býva. Preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Náhradu trov konania súd odporkyni nepriznal, aj napriek tomu, že odporkyňa bola v konaní úspešná, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Vzhľadom na to, že účastníci konania sa práva na odvolanie proti rozsudku výslovne vzdali, podané odvolanie by nebolo právne účinné.